

Eksportchaufførers skattefrie rejsegodtgørelse ikke omfattet af konkurslovens § 95, stk. 1, nr. 1

LG har vundet sag ved Højesteret vedrørende rejsegodtgørelse til eksportchauffører. Dommen er afsagt den 20. oktober 2005.

Sagen for Højesteret drejede sig om, hvorvidt et overenskomstmæssigt krav på rejsegodtgørelse til eksportchauffører skulle betragtes som løn eller vederlag efter konkurslovens § 95, stk. 1, nr. 1, og dermed skulle dækkes af Lønmodtagernes Garantifond efter § 2, stk. 1, i lov om Lønmodtagernes Garantifond. Der henvises til et mere fyldigt referat af dommen på www.hoejesteret.dk. Sag 466/2003.

Højesteret fandt, at rejsegodtgørelsen i det hele måtte anses for ydet til dækning af chaufførernes gennemsnitlige faktiske merudgifter. Rejsegodtgørelsen kunne derfor ikke anses som løn eller andet vederlag, der var omfattet af konkurslovens § 95, stk. 1, nr. 1. Dette støttedes ligeledes af, at der hverken blev ydet feriegodtgørelse eller søn- og helligdagsbetaling af beløbet, og at rejsegodtgørelsen ikke indgik i grundlaget for beregning af garantibetaling efter overenskomstens § 6 eller ved beregning af arbejdsmarkedspension. Det var desuden ubestridt, at godtgørelsen heller ikke indgik ved beregning af eventuel erstatning eller godtgørelse ved afskedigelse.

Herefter var kravene på rejsegodtgørelse ikke omfattet af garantien efter § 2, stk. 1, i lov om Lønmodtagernes Garantifond, og Højesteret frifandt derfor LG.